

PINKSTEREN EN JEUGD

Meditatie over Hand. 2 vers 17 midden

‘Uw zonen en uw dochters zullen profeteren en uw jongelingen zullen gezichten zien’.

Voor ons besef sluiten Pinksteren en jeugd elkaar volkomen uit. Kerst is het feest voor de kinderen, Pinksteren voor de oude mensen, die zeer veel kennis hebben opgedaan in de school van de Heere Jezus. Maar de Bijbel keert alles om. In de stal zijn (althans bij ons weten), geen kinderen geweest. Wel zijn daar oude mensen geweest. Niettemin zodra de Geest is uitgestort, of de jeugd is erbij betrokken!

Petrus moet de uitstorting van de Heilige Geest verklaren. Daartoe grijpt hij naar het woord van Joël. Pinksteren wordt dus verklaard uit het Oude Testament. Wie delen nu in deze Geest? Uw zonen en uw dochters. De jeugd was in het Oude Testament horig. De Geest kwam tot hen via het woord van de profeten. De jonge mensen kwamen er niet voor in aanmerking. Dit verandert nu kennelijk en is een groot wonder. Want is de jeugd niet de tijd van de onheilige vlam, de tijd, waarin de zonde het machtigst doorwerkt en de bekoring het sterkst is? Worden de uitspattingen van de jeugd niet vaak afgedaan met de opmerking: De jeugd en de jonkheid zijn ijdelheid? Horen wij niet vaak, dat de jeugd met Pinksteren er niet bij kan? God spreekt anders: Uw zonen en uw dochters zullen profeteren!

Zij horen er dus bij! Zij komen er voor in aanmerking! God plaatst hen vooraan. Jesaja profeteerde reeds: ‘God zal Zijn Geest gieten op uw zaad en Zijn zegen op uw nakomelingen’. Zegt Jeremia niet: ‘Zij zullen Mij alien kennen van de kleinste tot de grootste?’ Dit betekent voor de jongens en meisjes: Er ligt voor jullie een kostelijke belofte! Ook jullie komt de belofte toe van de Heilige Geest. Dat heeft Hij reeds gezegd bij de Doop: ‘Desgelijks als wij gedoopt worden in de Naam van de Heilige Geest, zo verzekert ons de Heilige Geest door dit heilig sacrament, dat Hij in ons wonen en ons tot lidmaten van Christus heiligen wil, ons toe-eigenende hetgeen wij in Christus hebben, namelijk de afwassing onzer zonden en de dagelijkse vernieuwing van ons leven, totdat wij eindelijk in het eeuwige leven onbevlekt zullen gesteld worden’.

De volle inhoud van deze belofte is aan Petrus en de anderen vervuld. Maar daar blijft het niet bij. De vlam van de Pinkstergeest zal overspringen ook naar de jeugd. Dat doet aan ‘het in Adam aan de verdoemenis onderworpen zijn’ niets af, maar stelt het juist met ongewone kracht aan de orde. Ook de jeugd dient te weten, dat zij (hoe jong ook) vlees zijn, dat is: broos, sterfelijk en vergankelijk en zondig. Waar de Heilige Geest is, daar is ook onder jonge mensen: onbevredigdheid, eenzaamheid, zelfveroordeling en schuldbelijdenis. Dan hebben wij niets minder nodig dan de volle verzoening met God door het geloof in Jezus Christus. Wat kan de Heere in onze jeugd dicht om ons hart en leven zijn. Wat kan Hij juist in de bloei van het leven inwerken op ons hart. Wat liggen er ook in de jeugd soms worstelingen om de Heere te leren kennen!

Want (zo staat er) zij zullen *profeteren*! Dat wil zeggen: zij zullen de Heilige Geest in Zijn volheid ontvangen, zoals voorheen de profeten de Heilige Geest ontvingen om de woorden van God aan het volk over te brengen.

Waarin bestaat dit profeteren vandaag? Is het in tongen spreken, waarvan de Schrift een -en andermaal melding maakt? Is het soms toekomstige dingen aankondigen? Is het een ongekeerde extase, waarin u komt? Dat kan allemaal, maar is het hart van de zaak niet. Het hart is, dat wij verlicht worden tot de kennis van God en onszelf en dat wij met heel ons hart leren rusten in de belovende God. De catechismus verklaart dit profeteerend als Zijn Naam *belijden*. In belijden zit kennen, toestemmen, vertrouwen, zich onderwerpen, zich overgeven.

Hoewel het zeker waar is, dat God niet alles op een dag leert, wat is het reeds geweldig, wanneer de Geest beslag legt op jonge mensen en hen het begin van de vreze Gods leert! Moeten niet de meeste kinderen van Gods zeggen, dat de Heere hen in hun jeugd trok? Zeker, het kan ook anders! De Heere is vrij ook op oudere leeftijd in te grijpen. Maar de regel is, dat Hij in de jeugd trekt.

Maar nu de werkelijkheid, die wij zien. Is het dan niet zo, dat de jeugd eigen wegen gaat, van God af? Hoe velen ontlopen ook op Pinksteren niet het feest van de Geest? Dit alles is waar, helaas! Maar Gods werk gaat door, ook onder de jeugd. Al zouden (wat God verhoede) verreweg de meesten zich afkeren, er zullen er komen!

Let op dit woord: *zullen*! Dit gebeurt van God uit. God staat achter de prediking en de oproep! Zij zullen! Daarin komt de Heere Zelf mee. Dan leren wij de vinger te leggen bij Gods belofte en schenkt God het geloof! Hierin ligt ook een opwekking aan de ouders. Zij mogen hun kinderen een voor een bij de Heere brengen. Zij zien er zo naar uit, dat het leven van het geloof in hun kinderen openbaar komt. Vaak zien wij het tegendeel en dat geeft zorg, soms moedeloosheid. Kom, ouders, hier is een belofte Gods, ook voor uw kinderen! Laat u bemoedigen door de moeder van Augustinus, die haar kind in al zijn afzweringen gedurig opdroeg aan God!

Tenslotte staat er: 'Uw jongelingen zullen *gezichten* zien'. Het zien van gezichten was het voorrecht van de profeten. Nu worden ook jonge mensen door de Geest aangegrepen, zodat de toekomst wenkt. Vandaag heeft de historie, de geschiedenis voor velen afgedaan. De geschiedenis is niet in trek. Het heden is alles. Aan de toekomst denkt men liever niet. Daar zou je nachtmerries van krijgen. Wat arm! Het verleden en de toekomst worden gesloten boeken. Het heden verarmt tot verveling en walging.

Wat een tegenstelling: 'Uw jongelingen zullen gezichten zien! Dat wil zeggen: de toekomst valt open, perspectieven ontstaan. Hoe? Doordat wij Hem leren kennen, die gisteren en heden Dezelfde is, en tot in eeuwigheid. Wie zijn verleden vol zonde en schuld aan Hem kwijt raakt, omdat men er zelf geen raad mee weet, ontvangt uit Zijn hand de toekomst! Want Jezus Christus heeft de toekomst en is Zelf de toekomst. Wij leven in het laatste uur. Nog maar een glazen wand scheidt ons van de openbaring van Jezus Christus op de wolken des hemels. Hij komt en is onderweg. Zijn wij bereid? Zijn er ook onder ons, die Hem verwachten? Dit gaat gepaard met de dagelijkse bekering. Vandaar de roep: Waakt! Want op die dag en in dat uur, waarop wij het niet verwachten zal de Zoon des Mensen komen. Zalig, die jonge mensen, die Hij vinden zal in deze verwachting.

Waarmee ben jij eigenlijk bezig...?

G. Boer, Katwijk